

Oppepper

Paasvreugde

Op zondagmorgen, bij het opgaan van de zon, gingen zij naar het graf. -Markus 16:2
Er staat in het evangelie van Markus: "...bij het opgaan van de zon gingen zij naar het graf."

Dit gaat over het groepje volgelingen dat Hem pas nog achterna gelopen was terwijl Hij de Calvarieberg op gedreven werd door een vloekende, spottende massa. Ze waren er getuige van geweest hoe Zijn dierbare lichaam aan het kruis genageld werd en daar voor dood was achtergelaten op de eenzame grauwe heuvel buiten de stadsmuren van Jeruzalem.

Hun harten bloedden en waren gebroken! Hun geest was geplet. Het licht was verdwenen en alle hoop op de toekomst was vervlogen. Als alle hoop verdwenen is, en de allerlaatste strohalm geknakt, dan volgt er onvermijdelijk wanhoop.

Hij had hen toch gezegd dat Hij weer zou verrijzen? Had Hij niet tegen Maria en Martha gezegd: "Ik ben de opstanding en het leven"? Hij had Lazarus toch uit de dood opgewekt nadat deze al vier dagen dood was?

En Hij spreekt die woorden vandaag nog steeds. Het is zo gemakkelijk om die woorden weer te vergeten als we in een moment van duisternis gestort worden, een duistere nacht, waarin we de hand van de Vader niet kunnen zien en Zijn tegenwoordigheid niet kunnen voelen. Dan vergeten we dat juist in de pikzwarte nacht, wanneer er geen licht meer schijnt, het tijd is voor ons geloof om te gaan stralen.

Wat een geweldige verrassing wachtte die eerste discipelen, die vermoeide, verdwaasde volgelingen bij het graf! Ze werden door engelen begroet! Ze hoorden de verkondiging, helemaal alleen voor hen: "Hij is hier niet, want Hij is verrezen zoals Hij gezegd had!" Wat een gelukzalige rust. Heerlijke vrede. Hun bittere nacht van verdriet eindigde in een morgen vol vreugde. Als je de hevige pijn niet gevoeld hebt, kun je de geweldige zegen ook niet ervaren. Wat een blijdschap, wat een triomf op die eerste paasmorgen. De morgenstond van alle eeuwen. De overwinning van Christus over Satan!

De invloed van die overwinning is er na al die eeuwen nog steeds en raakt onze eigen harten aan. We zegevieren in Zijn overwinning in de verrijzenis. Satan is voortaan een verslagen vijand.

-Mrs. Charles E. Cowman